

NIEZAGOJONY (2) *part praet pass pf*

e oraz *oba* o *prawdopodobnie jasne* (tak w *nie-* oraz *gojony*); a *jasne*.

pl N subst niezagojon(e) (1). ◊ *A subst niezagojon(e)* (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. *zagoić*.

W funkcji przymiotnika: Nie dający się zagoić, uleczyć (2) :

Wyrażenia: »nigdy niezagojony« [szyk 1:1] (2): bom rozumiał żem bez łrogię káránia niemiál być zá wyłtępkí łwoie/ á niezágoione nigdy rány nołić náćiele łwoim. *RejPs* 58; *RejPos* 326v.

»rana niezagojona« (2): *RejPs* 58 cf »nigdy niezagojony«, *RejPos* 326v cf *W przen*.

Szereg: »niezagojony ani uleczoney« (1): *RejPos* 326v cf *W przen*.

W przen (1) : á iáko to łá śmiertelne ty rázy á łrogię rány iego/ á nigdy nie zágoione áni vleczóne żadnym wymyłonym lekárłtwem łwiátá tego. *RejPos* 326v.

Synonimy: *nieuleczony, niezleczony*.

Cf **ZAGOJONY**